

INFORMATOR PRAWNY

INFORMATOR PRAWNY OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE WROCŁAWIU
SPORZĄDZONY PRZEZ CENTRUM DOSKONALENIA ZAWODOWEGO OIRP WROCŁAW

NUMER 4 • LIPIEC 2023

DRODZY CZYTELNICY!

Lipiec kolejny raz jest przełomowy dla prawników, szczególnie procesualistów z zakresu prawa cywilnego. Nowelizacja K.P.C. z 2019 r., jak pokazuje praktyka, nie jest przez wszystkie sądy prawidłowo stosowana, a od kilku dni nałożono nowe wymagania dla profesjonalnego pełnomocnika.

Oddajemy w Państwa ręce czwarty numer informatora, poruszający tematy m.in. praw najmłodszych, pojęcia budowli oraz nowych kierunków w orzecznictwie sądów oraz trybunałów.

Będzie też o samolotach i kawie.

Miłej lektury!

SPIS TREŚCI

Prawo a najmłodszy
Odmowa wydania ENA
a dobro dziecka

• str. 2

Nowe standardy ochrony
małoletnich

• str. 3

Skan będzie oryginałem

• str. 4

Można zasiedzieć las

• str. 8

Pierwsza pomoc po poparzeniu kawą
w samolocie po stronie przewoźnika

• str. 9

PRAWO A NAJMŁODSI

ODMOWA WYDANIA EUROPEJSKIEGO NAKAZU ARESZTOWANIA (ENA) JEST MOŻLIWA, GDY LEŻY W NAJLEPSZYM INTERESIE DZIECKA

Według stanowiska Rzecznik generalnej Tamary Čápety można odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego wobec matki małego dziecka, gdy leży to w najlepszym interesie dziecka.

W dniu 26 czerwca 2020 r. belgijski organ sądowy wydał w stosunku do GN ENA celem wykonania kary 5 lat pozbawienia wolności za przestępstwa handlu ludźmi i ułatwianie nielegalnej imigracji. GN została skazana zaocznie i zgodnie z prawem belgijskim została w sposób prawidłowy zawiadomiona o tym postępowaniu.

GN została zatrzymana w Bolonii (Włochy) w dniu 2 września 2021 r. W momencie zatrzymania jej małoletni syn, który mieszkał z nią aż do tego momentu, został powierzony opiece społecznej. Ponieważ GN nie wyraziła zgody na przekazanie, zastosowano wobec niej tymczasowe aresztowanie w zakładzie karnym, następnie zastąpione aresztem domowym, w którym to momencie ponownie zamieszkała z synem. Wyrokiem z dnia 15 października 2021 r. Corte d'appello di Bologna (sąd apelacyjny w Bolonii) odmówił przekazania GN wydającemu nakaz organowi sądowemu z tego względu, że jest ona matką dziecka w wieku poniżej trzech lat, które w chwili zatrzymania mieszkało tylko z nią, i nakazał jej natychmiastowe zwolnienie. Zdaniem tego sądu, w przypadku braku odpowiedzi ze strony wydającego nakaz organu sądowego nie ma pewności, że w belgijskim systemie prawnym istnieją warunki pozbawienia wolności podobne do tych istniejących w państwie włoskim, które chronią prawo matki do tego, by nie być pozbawioną relacji z dziećmi, i które zapewniają dzieciom niezbędną opiekę macierzyńską i rodzinną, gwarantowaną przez włoską konstytucję, art. 3 Konwencji o prawach dziecka⁽³⁾ oraz art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

Od wskazanego wyżej wyroku zostały wniesione odrębne skargi kasacyjne: przez Procuratore generale presso la Corte di appello di Bologna (prokuratora generalnego przy sądzie apelacyjnym w Bolonii, Włochy) i przez samą GN. Corte suprema di cassazione (sąd kasacyjny), rozpatrujący skargę kasacyjną, postanowił zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniami prejudycjalnymi.

W odpowiedzi na pytanie prejudycjalne Rzecznik Generalna zwróciła uwagę, że konieczne jest przeformułowanie pytania - problemem nie jest to, czy przepisy Decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1) zezwalają sądowi wykonującemu nakaz na odmowę lub, w każdym razie, odroczenie przekazania matki mieszkającej z małoletnimi dziećmi, ani czy jest uprawniony do odmowy wykonania ENA, jeśli przekazanie grozi naruszeniem praw podstawowych matki, której przekazanie dotyczy wniosek, oraz praw podstawowych małoletnich dzieci z nią zamieszkujących, ani także możliwość odroczenia takiego przekazania. Rzecznik wskazuje, że przedmiotem rozważań były prawo do życia rodzinnego, zagwarantowane w art. 7 karty, oraz najlepszy interes dziecka, zapewniony w art. 24 karty.

Zgodnie z treścią Komunikatu, "taka odmowa jest możliwa wyłącznie wtedy, gdy po skorzystaniu z mechanizmu komunikacji, wykonujący nakaz organ nie dysponuje wystarczającymi informacjami, które pozwoliłyby mu mieć całkowitą pewność, że wykonanie ENA nie byłoby sprzeczne z najlepszym interesem dziecka".

źródło: Canva

ENA opiera się na założeniu, że państwa członkowskie przestrzegają praw podstawowych. Rzecznik generalna dodała, że do celów uniknięcia bezkarności fakultatywna podstawa niewykonania na mocy art. 4 ust. 6 decyzji ramowej w sprawie ENA (dająca wykonującemu państwu członkowskiemu możliwość nieprzekazania osoby, w przypadku gdy państwo to zobowiązuje się samo wykonać karę pozbawienia wolności) może przekształcić się w obowiązek dla wykonującego organu sądowego do celów zabezpieczenia najlepszego interesu dziecka.

Zastosowanie art. 4 ust. 6 decyzji ramowej w sprawie ENA może być najlepszym rozwiązaniem, jeżeli z jakiegokolwiek powodu związanego z danym dzieckiem w jego najlepszym interesie byłoby nieopuszczanie wykonującego nakaz państwa członkowskiego, ale jednocześnie ważne byłoby, aby utrzymywało ono bliskie i częste relacje z matką.

Za:

1) Opinia rzecznik generalnej w sprawie C-261/22, <https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2023-05/cp230083pl.pdf> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).

2) Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 19 kwietnia 2022 r. – postępowanie karne przeciwko GN, sygn. sprawy C-261/22, (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).

POSTULAT UTWORZENIA SYSTEMU SERIOUS CASE REVIEW JAKO NARZĘDZIA SŁUŻĄCEGO DO PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY

źródło: Canva

"Analizy poważnych przypadków (Serious Case Reviews – SCR) lub praktyka ochrony dzieci – jak brzmi aktualna nazwa – jest dobrze ugruntowaną i integralną częścią systemu ochrony dzieci w Wielkiej Brytanii. Główną zasadą tego mechanizmu jest poprawa ochrony dzieci oraz ich dobra poprzez wspieranie kultury uczenia się wśród praktyków i instytucji o tym, co wymaga zmian i jak to osiągnąć. Mechanizm SCR rozwijał się przez lata, zmieniając swoją strukturę i charakter. Największym osiągnięciem SCR było rozpoczęcie debaty na temat dobra i bezpieczeństwa dzieci oraz próba określenia progów zagrożenia dla ich bezpieczeństwa, który wymaga ingerencji państwa. Rekomendacje z najważniejszych analiz zaowocowały poważnymi reformami systemu opieki nad dziećmi, które sprawiły, że system brytyjski stał się bardziej skoncentrowany na dzieciach. Polska rozpoczęła prace nad podobną koncepcją w związku z rosnącą liczbą dzieci, które zmarły lub doznały uszczerbku na zdrowiu w wyniku przemocy stosowanej przez rodziców lub opiekunów mimo wsparcia i nadzoru służb społecznych".

Za: J. Górczowska, (2021). Znaczenie mechanizmu Serious Case Reviews dla systemowej ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Jak jego wprowadzenie może wspomóc budowanie w Polsce szerokiego systemu ochrony dzieci? Dziecko Krzywdzone. Teoria, badania, praktyka, 20(3), 145–159.

Przyjęty przez Sejm poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw zakłada wprowadzenie do polskiego systemu mechanizmu, który, jak wskazuje Monika Kamińska z Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę, niezależnie od postępowania karnego i dyscyplinarnego monitoruje naruszenia. Celem procedury nie jest szukanie winnych, tylko namierzanie luk systemu ochrony dzieci, które doprowadziły do tragedii – wyjaśnia Monika Kamińska.

W projekcie przewidziano utworzenie Zespołu do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Już w 2021 r. w stanowisku Zarządu Stowarzyszenia Sędziów Rodziny w Polsce wskazano, że przedstawiono propozycję takiego mechanizmu: "w sytuacji, gdy dojdzie do śmierci dziecka w wyniku krzywdzenia Rzecznik Praw Dziecka, wskazany w projekcie jako organ odpowiedzialny, niezwłocznie po otrzymaniu od organu postępowania przygotowawczego lub od innej osoby informacji o zdarzeniu powoła zespół roboczy, w którego skład wejdzie co najmniej jeden członek stałej Rady do spraw systemowej analizy przypadków śmierci dzieci i co najmniej dwóch specjalistów znających problematykę praw dzieci i przeciwdziałania przemocy". Na razie nie ma oficjalnego kształtu Zespołu.

Za: 1) Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw, [http://orka.sejm.gov.pl/opinie9.nsf/nazwa/3309_u/\\$file/3309_u.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/opinie9.nsf/nazwa/3309_u/$file/3309_u.pdf) (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
2) Stowarzyszenie Sędziów Rodziny w Polsce, Poparcie dla postulatów wprowadzenia w Polsce odpowiednika procedury Serious Case Review (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
3) TVN24, "W sprawie 8-letniego Kamila zawiódł cały system. Projekt jego naprawy istnieje od lat", <https://tvn24.pl/polska/procedura-serious-case-review-scr-co-to-jest-ustawa-o-analizie-smiertelnych-przypadkow-krzywdzenia-dzieci-projekt-fdds-7082678> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).

Nowe standardy ochrony małoletnich – zmiany dla pełnomocników i sędziów

Przyjęta przez Sejm nowelizacja wprowadza m.in. reprezentanta dziecka, który ma zastąpić kuratora reprezentującego dziecko z art. 99 K.R.O. Ponadto, mają być to osoby wskazane przez samorzady zawodowe. Jak wskazuje dr Marcin Romanowski, wiceminister sprawiedliwości, "listy będą tworzone przy poszczególnych izbach samorządowych. Liczymy na dobrą współpracę z Naczelną Radą Adwokacką i Krajową Izbą Radców Prawnych. Chodzi o to, by nie trafiały tam osoby z przypadku, ale mające odpowiednie kompetencje. Chcemy by byli to prawnicy, którzy przeszli szkolenia, mają doświadczenie niezbędne w pracy z dziećmi, szczególnie w takich trudnych sprawach jak przestępczość na tle seksualnym, a jest to bardzo wrażliwa kwestia. W wyjątkowych sytuacjach takim reprezentantem będzie mogła być też osoba nie będąca prawnikiem ale wyłącznie w sprawach, które nie dotyczą procedury karnej".

Wprowadza się również szkolenia dla sędziów orzekających w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego. Powinni oni uczestniczyć, co cztery lata, w szkoleniu i doskonaleniu zawodowym organizowanym przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury lub innych formach doskonalenia zawodowego, w celu uzupełnienia specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych z zakresu prowadzenia czynności z osobami, które nie ukończyły 18 lat, rozpoznawania symptomów krzywdzenia dziecka, zabezpieczenia interesu dziecka w sytuacji sporu między rodzicami lub opiekunami.

Za: 1) Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw, [http://orka.sejm.gov.pl/opinie9.nsf/nazwa/3309_u/\\$file/3309_u.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/opinie9.nsf/nazwa/3309_u/$file/3309_u.pdf) (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
2) P. Rojek-Socha, Dziecko ma być kompleksowo chronione przed przemocą – Sejm przyjął ustawę, <https://www.prawo.pl/prawnicy-sady/ochrona-dzieci-przed-przemocą-prace-w-sejmie,521768.html> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).

SKANY DOKUMENTÓW TRADYCYJNYCH JUŻ ZA ROK BĘDĄ JAK ORYGINAŁY

Zmiany w prawie dowodowym wchodzą w życie nie tylko z uwagi na zmiany przepisów wynikających z nowelizacji procedury cywilnej, ale również ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach wprowadzi w życie również zmiany w jednostkach, które stosują systemy elektronicznego zarządzania dokumentacją.

Określone zostaną warunki, w których odwzorowania cyfrowe będą mogły zastępować dokumentację sporządzoną w postaci papierowej i być z nią równoważne, jako źródło informacji.

Zmiany mają na celu wygenerowanie oszczędności w urzędach oraz usprawnienie przekazywania dokumentów m.in. do sądów, ponieważ wykorzystywanie kompletnej dokumentacji elektronicznej w kontaktach podmiotów stosujących systemy EZD z sądami, w tym z sądami powszechnymi i sądami administracyjnymi.

Za: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Projekt ustawy o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).

źródło: Canva

CZY SKARGA KASACYJNA JEST PIERWSZYM PISMEM W SPRAWIE?

SĄD NAJWYŻSZY PYTA O WYMAGANIA FORMALNE SKARGI KASACYJNEJ

Przedstawione zagadnienie stanowi konsekwencję występujących w orzecznictwie Sądu Najwyższego rozbieżności co do konieczności zachowania przez skargę kasacyjną wymogów formalnych pierwszego pisma procesowego wnoszonego w sprawie (art. 126 § 3 w zw. z art. 3984 § 3 k.p.c.), w tym przede wszystkim wskazania adresów stron – oraz w przypadku osób fizycznych będących stronami postępowania – ich miejsca zamieszkania oraz numeru PESEL.

Sąd Najwyższy, zadając pytanie, zwrócił uwagę, że w licznych orzeczeniach przyjmowany jest pogląd, że skarga kasacyjna, jako inicjująca postępowanie kasacyjne, powinna spełniać wymagania formalne przewidziane dla pierwszego pisma w sprawie. Skarga kasacyjna jest wnoszona od prawomocnych orzeczeń sądów drugiej instancji, co oznacza, że w chwili jej wniesienia było już zakończone postępowanie prowadzone przez sądy powszechne.

źródło: Canva

źródło: Canva

Natomiast wniesienie skargi kasacyjnej inicjuje odrębne postępowanie, jakim jest postępowanie kasacyjne, i w związku z tym konieczne jest zachowanie przez skargę wymagań formalnych pierwszego pisma w sprawie.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest także pogląd przeciwny, zgodnie z którym wymagania odnoszące się do pierwszego pisma w sprawie nie dotyczą skargi kasacyjnej. Dla skutecznego zainicjowania postępowania kasacyjnego wystarczające jest, aby wnoszona skarga spełniała wymogi właściwe dla „dalszego” pisma w sprawie, które nie obejmują konieczności podawania m.in. adresów zamieszkania ani numerów PESEL stron postępowania (art. 126 § 1 w zw. z art. 3984 § 3 k.p.c.). Zgodnie z tym stanowiskiem wymóg umieszczenia w skardze kasacyjnej danych właściwych dla pierwszego pisma procesowego byłby zbędnym formalizmem, który nie ma bezpośredniego przełożenia na prawidłowy przebieg postępowania kasacyjnego. Dane wymagane dla pierwszego pisma procesowego znajdują się w aktach zakończonego postępowania przed sądem powszechnym, które wraz ze skargą kasacyjną są przekazywane Sądowi Najwyższemu.

Zagadnienie prawne przedstawione przez Sąd Najwyższy rozstrzygnie skład 7 sędziów Izby Cywilnej tego Sądu.

Za: Sąd Najwyższy, Komunikaty o sprawach, Czy skarga kasacyjna jest pierwszym pismem w sprawie? Sąd Najwyższy pyta o wymagania formalne skargi kasacyjnej, sygn. akt III CZ 488/22, http://www.sn.pl/aktualnosci/SitePages/komunikaty_o_sprawach.aspx?ItemSID=578-b6b3e804-2752-4c7d-bcb4-7586782a1315&ListName=Komunikaty_o_sprawach (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).

Do października 2023 r. Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów odroczył dziś podjęcie uchwały, czy umowa kredytu bankowego jest umową wzajemną.
W istocie chodzi o to, czy banki mogą korzystać z zarzutu zatrzymania.

III CZP 126/22 - pytanie Rzecznika Finansowego:

Czy umowa o kredyt bankowy, jako umowa nazwana, uregulowana poza kodeksem cywilnym w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - prawo bankowe, jest umową wzajemną czy też umową dwustronnie zobowiązującą ale nie wzajemną?

Co warto podkreślić, w TSUE są dwa pytania prejudycjalne sądów polskich w tej kwestii:
C-28/22 oraz C-424/22.

MONITOR ORZECZNICZY

Definicja budowli

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 lipca 2023 r.,
sygn. akt SK 14/21

Wyrokiem z 4 lipca 2023 r. (sygn. akt SK 14/21) Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określający definicję budowli **jest niezgodny z Konstytucją.**

Przepisy stracą moc po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw.

Jak podkreśla Patrycja Otto: "wyrok jest przełomowy. Oznacza m.in., że do tego czasu **powstać musi zupełnie nowa definicja budowli.** A dla gmin oznacza nowe problemy – w przyszłości niewątpliwie wyrok będzie miał znaczenie dla ich wpływów z opodatkowania np. sieci gazowych, infrastruktury kablowej i dróg. Na razie pojawia się pytanie, jak do czasu utraty mocy przepisu mają postępować samorządy i co dla nich wyrok oznacza w praktyce".

Co warto podkreślić, TK nie przedstawił szczegółowych zaleceń co do treści nowej definicji budowli. Jednak podkreślił, że nie może ona odwoływać się do ustaw niepodatkowych. Konieczna, zatem jest nowelizacja przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Na ten moment trudno przewidzieć, jak zmieni się zakres opodatkowania. Ustawodawca, tworząc nowe przepisy, powinien dążyć do wyeliminowania wątpliwości mogących powstawać na gruncie analizy nowej definicji budowli i budynku.

O sprawie

"Sprawa dotyczyła spółki akcyjnej, która wystąpiła o stwierdzenie nadpłaty w podatku od nieruchomości za lata 2010-2015. Jako podstawę przedmiotowego żądania wskazała m.in. nienależyte zakwalifikowanie, w złożonej przez nią deklaracji dotyczącej opodatkowania podatkiem od nieruchomości, magazynów (silosów) jako budowli, podczas gdy jej zdaniem powinny one zostać opodatkowane jako budynki.

Burmistrz odmówił stwierdzenia nadpłaty w zakresie dotyczącym zadeklarowania przez spółkę do opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowli magazynu wraz z galerią transportową oraz magazynu. Skarżąca odwołała się od decyzji burmistrza jednak Samorządowe Kolegium Odwoławcze, WSA oraz NSA utrzymały zaskarżoną decyzję w mocy. W konsekwencji spółka złożyła skargę konstytucyjną.

W ocenie Spółki silosy (magazyny) posiadają wszystkie ustawowe cechy budynku, co powinno skutkować ustaleniem ich podstawy opodatkowania w oparciu o powierzchnię użytkową, a nie uznaniem ich za budowle i ustaleniem zawyżonej podstawy opodatkowania w oparciu o ich wartość początkową. Według Skarżącej, prezentowana przez sądy administracyjne jednolita linia orzecznicza, zgodnie z którą silosy posiadające wszystkie ustawowe cechy budynku podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budynek jedynie jeżeli dodatkowo nie wykracza poza określone ustawowo elementy budynku, stanowi przejaw wykładni prawotwórczej, rozszerzającej ustawową definicję budowli oraz zawężającej definicję budynku - poprzez wprowadzenie dodatkowej funkcjonalnej przesłanki uznania danego obiektu za budowlę.

Skarżąca wskazała, że brak precyzji i niejasność kwestionowanych przepisów spowodowały stworzenie organom podatkowym oraz sądom administracyjnym zbyt szerokich ram ich stosowania. W konsekwencji organy władzy publicznej stosujące te przepisy w istocie zastępują prawodawcę w zakresie zagadnień, które powinny być dostatecznie precyzyjnie uregulowane ustawowo - odnoszących się do właściwego oznaczenia w ustawie w sposób niebudzący wątpliwości przedmiotu opodatkowania, a w konsekwencji również podstawy opodatkowania" (za: KPMG).

Za:

- 1) Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 lipca 2023 r., sygn. akt SK 14/21, <https://trybunal.gov.pl/postepowanie-i-orzeczenia/wyroki/art/12337-definicja-legalna-budowli-na-potrzeby-podatku-od-nieruchomosci> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
- 2) Rzeczpospolita, Ważny wyrok Trybunału dla przedsiębiorców. Chodzi o definicję budowli, <https://firma.rp.pl/prawo-i-podatki/art38698061-wazny-wyrok-trybunalu-dla-przedsiębiorców-chodzi-o-definicję-budowli> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
- 3) P. Otto, Po wyroku TK w sprawie budowli: Definicja do poprawki, ale na razie samorządy muszą się do niej stosować, <https://serwisy.gazetaprawna.pl/samorzad/artykuly/8767956,po-wyroku-tk-w-sprawie-budowli-definicja-do-poprawki-ale-na-razie-sa.html> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
- 4) KPMG, Tax Alert: Niekonstytucyjność przepisów o podatku od nieruchomości w zakresie definicji budowli (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
- 5) E. Sławińska, Definicja legalna budowli na potrzeby podatku od nieruchomości jest niezgodna z konstytucją - wyrok TK, <https://infork.pl/aktualnosci/8770380,Definicja-legalna-budowli-na-potrzeby-podatku-od-nieruchomosci-jest-niezgodna-z-konstytucja-wyrok-TK.html> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
- 6) Wydawnictwo Wiedza i Praktyka, Wyrok Trybunału Konstytucyjnego w sprawie podatku od nieruchomości, <https://serwisrb.pl/pozostale/wyrok-trybunalu-konstytucyjnego-w-sprawie-podatku-od-nieruchomosci-3649.html> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).

zrodlo: Canva

zrodlo: Canva

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO

Precedensowy wyrok NSA dot. nowych zasad opodatkowania najmu

"ZAŁĄCZONE DO AKT DOKUMENTY, MAJĄCE POTWIERDZAĆ FAKTYCZNE ZAMIESZKANIE Z ZAMIAREM STAŁEGO POBYTU PRZY JEDNOCZESNYM ŚWIADOMYM BRAKU POTWIERDZENIA TEGO ZAMIARU W FORMIE PRZEWIDZIANEJ, A MIANOWICIE AKTUALIZACJI SWOICH DANYCH, NIE MOGĄ STANOWIĆ DLA ORGANÓW PODATKOWYCH WYSTARCZAJĄCEJ PODSTAWY DO ODSTĄPIENIA OD WIĄŻĄCYCH JE DANYCH CO DO MIEJSCA ZAMIESZKANIA PODATNIKA WYNIKAJĄCYCH Z URZĘDOWYCH REJESTRÓW".

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 czerwca 2023 r. sygn. akt II FSK 39/23 w sprawie ustalania miejsca zamieszkania podatnika Sąd wskazał, że "nieprawidłowe jest stanowisko Skarżącego, iż złożone przez niego oświadczenia o nowym miejscu zamieszkania wywołało skutki w postaci braku właściwości organu podatkowego organu I instancji do prowadzenia postępowania kontrolnego. W orzecznictwie podkreśla się (por. wyroki NSA z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt II FSK 2316/16, z dnia 3 marca 2022 r., sygn. akt II FSK 1638/19, czy wyroki WSA w Opolu z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt I SA/Op 32/19 i z dnia 29 stycznia 2020 r., sygn. akt I SA/Op 464/19) **konieczność uzewnętrznienia przez podatnika we właściwy sposób wobec organów podatkowych zamiaru zmiany miejsca zamieszkania.** Skoro więc ustawodawca przewidział specjalny system ewidencyjny podatników i płatników, służący organom podatkowym i prowadzonym przez nie postępowaniom, właściwym sposobem uzewnętrznienia przed organami faktu zamieszkania w nowym miejscu jest złożenie w tym rejestrze wniosku aktualizacyjnego. Odmienne założenie podważałoby bowiem w gruncie rzeczy skuteczność działań aparatu publicznego, który - ze względu na brak dostatecznych danych - nie byłby w stanie wywiązać się z nałożonych nań obowiązków. Niedopuszczalna jest zatem sytuacja, w której organy podatkowe miałyby się domyślać, jakie jest aktualne miejsce zamieszkania podatnika, albo też działać wbrew jego wyraźnej woli, wyrażonej w przewidzianej prawem formie, t.j. poprzez wskazanie miejsca zamieszkania w rejestrze CRP-KEP".¹ Prowadzi to do konkluzji, że możliwa i dopuszczalna jest kontrola przez właściwy urząd skarbowy przedsiębiorcy, który nie zaktualizuje w ciągu siedmiu dni danych adresowych zawartych w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Właściwym będzie urząd skarbowy właściwy dla poprzedniego miejsca zamieszkania.

źródło: Canva

źródło: Canva

Za:
1) Wyrok NSA z 7.06.2023 r., II FSK 39/23, LEX nr 3572869 (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
2) M. Szulc, Ciągłe przeprowadzki nie uchronią przed fiskusem, <https://podatki.gazetaprawna.pl/artykuly/8740923,ciagle-przeprowadzki-nie-uchronia-przed-fiskusem.html> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).

MOŻNA ZASIEDZIEĆ LAS PAŃSTWOWY

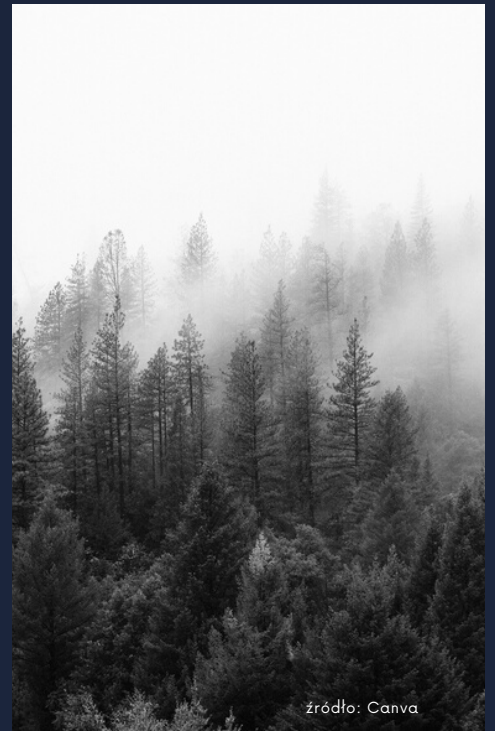
W dniu 21 czerwca 2023 r. Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów podjął uchwałę o następującej treści:

„Artykuł 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju nie wyłącza zasiedzenia nieruchomości stanowiącej las państwowy”.

Do uchwały zgłoszone zostały dwa zdania odrębne.

Za:

1) Sąd Najwyższy, Komunikaty w sprawach: Możliwe jest zasiedzenie nieruchomości stanowiącej las państwowy, http://www.sn.pl/aktualnosci/SitePages/Komunikaty_o_sprawach.aspx?ItemSID=583-b6b3e804-2752-4c7d-bcb4-7586782a1315&ListName=Komunikaty_o_sprawach&fbclid=IwAR08CkktVJ_CdfUSdFrp3713RIEhgn5jqLD_Y7GtF-MQ15KUlIdQsPFnfwc (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).

źródło: Canva

SĄDY PRACY NIE DLA WSZYSTKICH?

W sprawach o przywróceniu do pracy za wartość przedmiotu sporu przyjmuje się roczne wynagrodzenie zwolnionego, który składa do sądu pozew o uznanie wypowiedzenia lub zwolnienia dyscyplinarnego za bezprawne, domagając się przywrócenia na dotychczasowe stanowisko. Ustawodawca nie zmienił jednak regulacji i w niektórych sytuacjach opłaty tej nie pobiera się. Przy wartości przedmiotu sporu przekraczającej 50.000 zł pracownik musi uiścić opłatę od pozwu w normalnej wysokości 5%. W przypadku pozwu o przywrócenie do pracy wartość przedmiotu sporu równa się wynagrodzeniu za cały rok, co powoduje, że prawie każda osoba zatrudniona na etat będzie musiała zapłacić opłatę stosunkową, co ma bezpośredni związek z podwyżką minimalnego wynagrodzenia.

NSZZ "Solidarność" postuluje wprowadzenia mechanizmu limitu wartości w.p.s. w sprawach pracowniczych zwolnionych z opłaty sądowej, który uwzględniałby nie tylko minimalne wynagrodzenie, ale również inflację.

Za:

1) M. Rzemek, Coraz droższe sądy pracy [W:] Dziennik Gazeta Prawna z dnia 13 lipca 2023 r., nr 134 (6048) s. B1.

PRZEWOŹNIK ODPOWIEDZIALNY ZA PIERWSZĄ POMOC MEDYCZNĄ W SAMOLOCIE

Okres wakacyjny to przede wszystkim okres podróży, również podróży samolotem. Nietrudno wyobrazić sobie sytuację, gdy zamawiamy w samolocie kawę, a ona podczas turbulencji ląduje... na nas.

Sprawa, którą rozstrzygał TSUE, dotyczyła pasażera lotu obsługiwanego przez Austrian Airlines, na którego podczas podróży samolotem spadł dzbanek z gorącą kawą, w wyniku czego uległ on poparzeniu. Na pokładzie samolotu została mu udzielona pierwsza pomoc medyczna, która zamiast przynieść pozytywne skutki tylko pogorszyła jego stan zdrowia.

Pytanie, nad którym pochylał się TSUE brzmiało: czy art. 17 ust. 1 konwencji montrealskiej należy interpretować w ten sposób, że udzielenie pasażerowi na pokładzie statku powietrznego nieodpowiedniej pierwszej pomocy medycznej, która doprowadziła do spotęgowania uszkodzeń ciała spowodowanych przez „wypadek” w rozumieniu tego postanowienia, należy uznać za objęte tym wypadkiem?

Jak stwierdzono w wyroku, ograniczając pojęcie „wypadku” w rozumieniu art. 17 ust. 1 konwencji montrealskiej do splotu ściśle ze sobą powiązanych zdarzeń, które następują po sobie w sposób nieprzerwany w przestrzeni i w czasie, postanowienie to pozwala na łatwe i szybkie uzyskanie odszkodowania przez pasażerów, bez nakładania przy tym na przewoźników lotniczych zbyt daleko idącego obowiązku naprawienia szkody, trudnego do określenia i obliczenia, który mógłby utrudnić, a nawet sparaliżować ich działalność gospodarczą (zob. podobnie wyrok z dnia 19 grudnia 2019 r., Niki Luftfahrt, C-532/18, EU:C:2019:1127, pkt 40).

Dla uznania zdarzenia za „wypadek” wystarczy, by zdarzenie, które spowodowało uszkodzenie ciała pasażera, miało miejsce na pokładzie.

źródło: Canva

Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych [przewozu pasażerów i ich bagażu drogą powietrzną] (Dz.U. 1997, L 285, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 889/2002 z dnia 13 maja 2002 r. (Dz.U. 2002, L 140, s. 2), „odpowiedzialność przewoźnika lotniczego Wspólnoty w odniesieniu do pasażerów i ich bagażu podlega postanowieniom konwencji montrealskiej określającym tę odpowiedzialność.

Za:

- 1) Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 lipca 2023 r. DB przeciwko Austrian Airlines AG, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:62021CJ0510> (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).
- 2) K. Koślicki, TSUE: Za pierwszą pomoc medyczną w samolocie odpowiada przewoźnik, https://www.prawo.pl/prawo/za-pierwsza-pomoc-medyczna-w-samolocie-odpowiada-przewoznik-tsue,522199.html?utm_source=Eloqua&utm_content=WKPL_MSG_NSL_NO-17-07-23_EML&utm_campaign=WKPL_MSG_NSL_NO-17-07-23_OTH%2FWKCO120011_IEM010&utm_econtactid=CWOLTO00029799710&utm_medium=email_newsletter&utm_crmid= (dostęp na dzień 17.07.2023 r.).